

Titel: Udrag fra Journalen BB

Citation: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K17", i *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K17*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Jette Knudsen; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2000 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-bb-kom-shoot-bb-488.pdf> (tilgået 02. juni 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K17

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

◀ **4 Ynglinge ... hver Enkelts Sprog benægtende** : Der sigtes til begyndelsen af *Den evige Jøde*, hvor det hedder: »Det var i Aaret 1780, i Leipziger Paaskemesse, at fire unge Mennesker af forskellige Nationer, spadserede uden for Petersporten, og beundrede den Mængde Fremmede, hvilke denne Messe trækker til sig. Een af disse unge Herrer var fra Dresden, en berømt Lovkyndigs Søn og studerede i Leipzig; den anden heed *Smith*, var en Kiøbmands Søn fra London, havde endt sine Studier i Oxford, og reiste nu, for endnu mere at danne sig; den tredie Hr. *Cambiagi*, var fra Pisa i det Toskaniske, og den fierde, en Franskmand, født i Rouen, og en Sønesøn af den berømte *Ourse*, som næsten har trykket det hele *bibliotheqve bleue*. Talen kom paa Lavaters physiognomiske Fragmenter, paa den nye Udgave, som man foranstalter af samme i Sveitz, og paa de Stridigheder, hvilket dette berømte Værk har foraarsaget. Den tyske var meget indtaget for Physiognomiken, og væddede paa, at han strax paa Øieblikket vilde see paa Næsen af alle de Forbigaaende, fra hvad Land de vare. Hans Venner indgik Væddemaal, og han vandt det forskellige Gange efter hverandre. Han giettede ikke allene deres Fædreneland, men ogsaa ofte deres Haandtering. Endelig bleve de en Mand vaer, som saavel efter sin Stand, som efter sin Nation, blev en Gaade for Studenten. Dette Menneske gik temmelig hurtig, men saae sig om til høire og venstre, med et nysgierrigt og forskende Væsen, som var meget paafaldende; han lod omtrent til at være fyrgetyve Aar gammel; hans Physiognomie havde, uden at være modbydelig, noget egent og udmærkende; hans Person var af middelmaadig Størrelse, og hans Udseende var stærkt og robust; han var klædt som en god Borgermand, net, men ikke prægtig; men imidlertid havde han dog under denne Klædedragt, som i og for sig selv ikke var mærkværdig, jeg veed ikke, hvad Fremmed og Overordentligt. Da vore Væddende ikke kunde blive enige om ham, saa besluttede de selv at tiltale ham: den Tyske gjorde det først, og sagde ganske høflig: 'Min Herre, De vilde gjøre mig og mine Venner en særdeles Tieneste, dersom De vilde sige os, fra hvilket Land De er; vi have derover indgaaet et Væddemaal med hinanden, som De allene kunde afgjøre.' - 'Jeg er ikke af dette Land,' svarede den Fremmede paa tydsk. Vous etes donc François? spurgte den anden: Non, Monsieur, je n'ai pas cet honneur! var Svaret. Er De da en Engellænder? sagde den tredie, ogsaa det ikke, svarede den Ubekjendte paa godt Engelsk. Altsaa en Italiæner? føiede Pisaneren til: Signor no! svarede den Fremmede. Denne Lethed at udtrykke sig i alle Sprog, satte de fire Venner i Forundring. Den Fremmede mærkede det; jeg vil sige Dem hvem jeg er, vedblev han paa tydsk; jeg er af Fødsel en Jøde, og Jerusalem er min Fødeby; det bliver nu omtrent tusind syvhundrede og halvtredsindstyve Aar siden, at jeg har forladt den, for at gjøre en Spadseregang igiennem Verden, som endnu vedvarer«, s. 1-3. - **Leipziger Paaskemesse**: det kendteste af de årlige markeder, som siden middelalderen har fået folk til at strømme til byen Leipzig. Påskemesen, der tillige var et bogmarked, varede op til tre uger. - **Lavaters physiognomiske Fragmenter**: Der sigtes til den schweiziske præst og forfatter Johann Casper Lavater (1741-1801), som grundlagde fysiognomien, dvs. læren om, at menneskets ydre, specielt dets ansigtstræk, er udtryk for sjælelige egenskaber. Denne lære, der af samtiden blev betragtet som en videnskab og vandt stor udbredelse i det 19. årh., er fremstillet i hans kendte værk *Physiognomische Fragmente zur Beförderung der Menschenkenntnisz und Menschenliebe* bd. 1-4, Leipzig og Winterthur 1775-78, ktl. 613-616.

I trykt udgave: Bind 17 side 107 linje 27